

Beroep, op 23 december 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-465/05)

(2006/C 60/46)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 december 2005 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en E. Montaguti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

1. De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door te bepalen dat:
- de werkzaamheid van particuliere bewaker enkel kan worden uitgeoefend na voorafgaande eed van trouw aan de Italiaanse Republiek;
- de werkzaamheid van particuliere bewaker slechts kan uitgeoefend na afgifte van een vergunning door de prefect;
- voornoemde vergunning een beperkte territoriale geldigheid heeft en slechts kan worden afgegeven indien het aantal en de omvang van de reeds bestaande bewakingsbedrijven dat toelaten;
- particuliere bewakingsbedrijven een vestiging moeten hebben in iedere provincie waarin zij werkzaam zijn;
- het personeel van die bedrijven individueel toestemming moet hebben gekregen als bewaker werkzaam te zijn;
- bewakingsbedrijven slechts een vergunning kunnen krijgen indien zij een minimum- en/of maximaal aantal werknemers in dienst hebben;
- particuliere bewakingsbedrijven een waarborg moeten storten bij de plaatselijke Cassa deposito e prestiti;

de prijzen voor de particuliere bewakingsdiensten worden vastgesteld met toestemming van de prefect en slechts bepaalde schommelingen kunnen vertonen;

2. de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De werkzaamheid van particuliere bewaker vormt geen rechtstreekse deelneming aan de uitoefening van openbaar gezag. Derhalve kan zij niet worden onderworpen aan de in de arti-

kelen 45 EG en 55 EG voorziene uitzondering op het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten.

1. De verplichte eedaflegging vormt een ongerechtvaardigde belemmering, die in geen verhouding staat tot het gestelde doel en de aard van de werkzaamheden van particuliere bewakers. De formele eed bemoeilijkt communautaire bedrijven de vestiging en in het algemeen de toegang tot de Italiaanse markt van particuliere bewakingsdiensten, terwijl het af en toe verrichten van dergelijke diensten helemaal onaantrekkelijk wordt gemaakt.
2. Het vereiste van een vergunning voor het verrichten van diensten op het gebied van de particuliere bewaking in Italië, zonder dat rekening wordt gehouden met overeenkomstige verplichtingen waaraan de dienstverrichter reeds in zijn lidstaat van vestiging is onderworpen, vormt een ongerechtvaardigde belemmering van het vrij verrichten van diensten.
3. Een communautaire onderneming in de sector die zich in Italië wil vestigen en werkzaam wil zijn op een gebied van zekere omvang, moet evenveel vergunningen krijgen als het aantal provincies waar zij wenst te werken (Italië heeft 104 provincies). Bovendien is het niet zeker dat de vergunningen worden afgegeven door de prefect, aangezien deze rekening houdt met het aantal en de omvang van de reeds gevestigde bedrijven.
4. Een bedrijf dat zich in Italië wenst te vestigen, dient per vergunning en per provincie een vestiging te hebben, zonder dat zulks voor de dienstverrichting noodzakelijk is. Bovendien is de verplichting een vestiging te hebben in strijd met de vrije dienstverrichting, daar de dienstverrichter die grensoverschrijdend werkzaam is, zich moet vestigen.
5. Wanneer een onderneming slechts af en toe diensten verricht, moet volgens de Italiaanse wetgeving iedere werknemer individueel toestemming hebben gekregen in Italië werkzaam te zijn, zonder dat rekening wordt gehouden met het toezicht waaraan iedere bewaker reeds in zijn eigen lidstaat is onderworpen.
6. Door de prefect afgegeven vergunningen kunnen de vermelding van een maximum- en/of minimumaantal werknemers bevatten. Bij niet-inachtname daarvan kan de vergunning worden ingetrokken. Een en ander vormt een belemmering voor de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting, waardoor inzonderheid kleine ondernemingen volledig van de markt kunnen zijn uitgesloten.
7. De in de Italiaanse wetgeving verplicht gestelde storting van een waarborg bij de Cassa depositi e prestiti houdt geen rekening met overeenkomstige verplichtingen waaraan de dienstverrichter in zijn lidstaat van vestiging reeds is onderworpen.

8. De beperkingen van de vrije tariefbepaling vormen eveneens een beperking van de vrije vestiging en het vrij verrichten van diensten. Een nieuwe ondernemer die toegang tracht te verkrijgen tot een bepaalde markt, stuit immers op concurrentie en de prijs van de dienst is voor het werven van klanten van het allergrootste belang.

Hogere voorziening, op 9 januari 2006 ingesteld door Cofradía de pescadores de „San Pedro” de Bermeo e.a. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 19 oktober 2005 in zaak T-415/03, Cofradía de pescadores de „San Pedro” de Bermeo e.a. tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen en Franse Republiek

(Zaak C-6/06 P)

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 21 november 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Willy Kempter KG en Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(2006/C 60/48)

(Procestaal: Spaans)

(Zaak C-2/06)

(2006/C 60/47)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 21 november 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 januari 2006, in het geding tussen Willy Kempter KG en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vereist het heronderzoek en de herziening van een definitief geworden administratief besluit, om rekening te houden met de uitlegging die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen inmiddels aan het relevante gemeenschapsrecht heeft gegeven, dat de betrokkene het besluit op grond van het gemeenschapsrecht voor de nationale rechter heeft aangevochten?
2. Is een verzoek tot heronderzoek en herziening van een definitief geworden administratief besluit, afgezien van de in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 13 januari 2004 (Kühne & Heitz, C-453/00, Jurispr. blz. I-837) gestelde voorwaarden, om gemeenschapsrechtelijke redenen van hogere orde aan een termijn gebonden?

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 januari 2006 hogere voorziening ingesteld door Cofradía de pescadores de „San Pedro” de Bermeo e.a., vertegenwoordigd door E. Garayar Gutiérrez, G. Martínez Villaseñor, A. García Castillo en M. Troncoso Ferrer, abogados, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 19 oktober 2005 in zaak T-415/03, Cofradía de pescadores de „San Pedro” de Bermeo e.a. tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen en Franse Republiek.

Rekwiranten concluderen dat het den Hove behage:

- 1) de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
- 2) bijgevolg het arrest van het Gerecht van 19 oktober 2005 in zaak T-415/03 in zijn geheel te vernietigen;
- 3) de door rekwiranten in eerste aanleg geformuleerde conclusies toe te wijzen, te weten:

— vast te stellen dat de Gemeenschap extracontractueel aansprakelijk is daar zij het percentage van de totaal toegestane vangsten voor ansjovis dat in de jaren 1996-2001 toekwam aan Spanje en aan de vloot die in ICES-zone VIII op ansjovis mocht vissen, heeft verlaagd door middel van de door de Raad van de Europese Unie in zijn verordeningen nrs. 3074/95 (¹), 390/97 (²), 45/98 (³), 48/1999 (⁴) en 2848/2000 (⁵) toegestane overdracht van het quotum van Portugal in ICES-zone IX zodat dit door Frankrijk in ICES-zone VIII kan worden gevangen, hetgeen in strijd is met artikel 161, lid 1, sub f, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, het beginsel van relatieve stabiliteit en de beginselen van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen.